

INTERJÚ – TÖRŐ ÁBRISSEL, A KODÁLY ISKOLA TANULÓJÁVAL

– **Mióta csellózol? – érdeklődtünk a most 11. évfolyamos Ábristól.**

– Tíz éve kezdtem el csellózni, még Kaposváron, ahonnan származom. Az ottani zeneiskolában tanultam meg az alapokat, melyekre építve a középiskolai tanulmányaimat már a kecskeméti Kodályban folytattam, ahol minden adott ahhoz, hogy magas szintre emeljem hangszeres tudásomat.

– **Miért pont a kecskeméti Kodály?**

– A tanárnőm, Agócs Márta kiváló szaktudása miatt. A kaposvári zenetanárom, Csuka Tímea hívta fel a figyelmemet rá, így már kisiskolásként jártam Agócs Márta tanárnő fővárosi kurzusaira nyaranta. Egy országos versenyen felfigyelt rám, és mondta, bízik benne, nála folytatom tanulmányaimat. Jó döntés volt, nagyon szeretek nála tanulni.

– **Honnan a zenei szereteted?**

– A családban fontos szerepet kap a zenei nevelés. Nagymamám operaénekesnek készült, édesanyám szintén zenei tanulmányokat folytatott, bár végül magyar–angol szakos tanárnő lett. Két bátyám van, egyik fuvolázott, a másik csellózott. Így születésemtől fogva körülölel a komolyzene, a hangszerek szeretete.

– **Azonnal érezted, hogy a cselló a te hangszered?**

– A bátyámat hallgatva nagyon tetszett a cselló csodálatos hangja és formája, példáját követve én is ezt választottam. Amint kipróbáltam, tudtam, ez az én jövőm.

Törő Ábris most a legtöbbet otthonukban gyakorol

Fotó: Sebestyén Hajnalka / PETŐFI NÉPE

– **Olyannyira, hogy új várost is választott a családod a zenei karriered érdekében.**

– Valóban, Kaposvárról Kecskemétre költöztünk. Nem szerettem volna kollégista lenni, melyben a szüleim is támogattak. Így első körben édesanyámmal költöztünk Kecskemétre, majd egy év után édesapám is követett minket. Addigra már mindkét bátyám egyetemista lett, és kirepültek a családi otthonból.

– **Eddig melyek voltak a legnagyobb sikereid?**

– Az első versenyeim közül emelném ki a 2013-as kaposvári III. Gyermán István Vonós-versenyt, melyen első helyezést értem el és a Kaposvár legeredményesebb versenyzője címet is elnyertem, mindössze 10 évesen. A legutóbbiak közül pedig kiemelném a 2017-es XV. Friss Antal Országos Gordonkaverseny 1. helyezését és Gárdián Gábor csellóművész különdíját, a 2018-as szombathelyi Sistrum Regionális Gordonkaversenyt, melyen ötödször nyertem el a nívódíjat, illetve a 2019-es csehországi XXV. Heran Nemzetközi Csellóversenyt, ahol 3. helyen végeztem.

– **A koronavírus-járvány a versenyekre is negatívan hat. Vannak online megmértetések is?**

– Egy évvel ezelőtt két rangos versenyen is indultam volna, de sajnos mindkettő elmaradt. Azóta volt néhány online megmértetés, de én ezeket nem tartom megfelelőnek ahhoz, hogy valóban bemutassam tudásom. Várom, hogy ismét normál körülmények között állhassak zsűri elé.

– **Izgulsz még a versenyeken?**

– Már nem igazán izgulok. Számomra az a fontos, hogy örömet szerezzek zenémmel másoknak, és persze magamnak. Ez éltet, ez visz előre a zenei pályán. Amint elkezdek játszani, számomra már csak a zene létezik.

– **Digitális oktatásban veszel részt lassan egy éve. Ez mennyiben befolyásolja az előrehaladásodat?**

– Alapvetően az alaptantárgyaknál nem okoz gondot, törekszem rá, hogy a motivációm ne vesszen el, mindig felkészült vagyok. A zenei oktatásban már jelent hátrányt. Az online oktatás e téren nem annyira jó, de azért megoldjuk. Jelenleg egyik órám online, a másik személyes, ilyenkor bemehetek az iskolába a tanárnőhöz.

– **Mit szeretsz játszani?**

– A romantika kora áll hozzám legközelebb. A legkedvesebb zeneszerzőim Brahms, Rahmanyinov, Csajkovszkij, a barokk legnagyobb képviselőjének, Bachnak a műveit is nagyon szeretem játszani.

– Mennyit kell gyakorolnod?

– Naponta 4-5 órát. Korábban, szüleim munkahelyén, az Arany János Általános Iskolában próbálhattam. Édesanyám és édesapám is tanár. Az igazgatónő, Lovrityné Klári néni megengedte, hogy ott gyakoroljak délutánonként. Az igazgatónő egyébként is nagyon sokat segít nekem, neki köszönhetően több iskolai rendezvényen felléphettem már, és énekórákon is játszhattam. Most, a járványhelyzetben elsősorban otthon, a társasházban gyakorolok, szerencsére a szomszédok jól bírják.

– Hogyan képzeled el a jövőd?

– A zenei pályán képzem el a jövőmet, nem gondolkodom másban. Biztos vagyok magamban és a kitartásomban, hogy sikerül komoly szakmai sikert befutnom. Azt, hogy ez Magyarországon vagy külföldön sikerül-e, még nem tudom, csak azt, hogy erre szeretném feltenni az életem. Két nagyszerű szakember lebeg a szemem előtt: Rohmann Ditta, aki Budapesten, illetve dr. Déri György, aki Ausztráliában dolgozik.

– A család hogyan bírja anyagilag a zenei karriered finanszírozását?

– Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy az állam pályázatok útján támogatja a fiatal zenei tehetségeket. Ötödször nyertem el a Nemzeti Tehetség Program a Nemzet Fiatal Tehetségeiért Ösztöndíj pályázatot a versenyeredményeim és szerepléseim alapján. Ez komoly anyagi segítséget jelent, hogy hazai és nemzetközi kurzusokon vehessek részt, illetve hűrokat, kottákat vásárolhassak. Emellett ebben a tanévben a Talentum Hungaricum nyertesei közé is beválasztottak, és 16 órás stúdiófelvételt nyertem a Pannónia Stúdióban Budapesten, CD-felvétel is készült az általam előadott művekből, mely nagyon komoly segítség a későbbi referenciáim szempontjából. Ráadásul a díjjal egyéves pályakövetés is jár egy híres zeneművész személyében.